

Opisni oblik pridjeva

U prethodnoj smo lekciji naučili što je to imenski predikat i kako se koristi. Naučili smo reći *ona mačka je crna*, a danas ćemo naučiti nešto naizgled jednostavnije - kako reći *crna mačka*.

Teorija - opisni oblik

Opisni oblik riječi je onaj kojim ta riječ opisuje imenicu. Opis uvijek prethodi imenici na koju se odnosi. I u hrvatskom jeziku, to je istina za jednostavne slučajeve gdje se radi o jednom ili više pridjeva (npr. *crveni auto*, *lijepi plavi Dunav*). Međutim kad opis nije samo pridjev već cijela zavisna rečenica (npr. *mačka koju sam jučer vidio*), ta rečenica slijedi nakon imenske riječi koju opisuje.

U japanskom jeziku, situacija je jednostavnija - kakav god opis bio, uvijek prethodi imenici na koju se odnosi.

U tablici ispod dan je opisni oblik い, な i の pridjeva.

+ neprošlost	+ prošlost	- neprošlost	- prošlost
~ い	~ かった	~ くない	~ くなかった
~ な *	~ だった	~ じゃない	~ じゃなかった
~ の *	~ だった	~ じゃない	~ じゃなかった

Vidljivo je da svi oblici osim prvog stupca za な i の odgovaraju kolokvijalnim predikatnim oblicima koje smo naučili prošli tjedan. Ovo je dio veće pravilnosti u jeziku koja vrijedi i za glagole, a koja nam omogućuje da na jednostavan način imenicama pridružujemo složene opise.

Značenje prošlosti i negacije opisnog oblika

U hrvatskom jeziku, pridjevi nemaju prošlost i negaciju pa nije jednostavno odrediti što točno takvi pridjevi u japanskom znače. Pogledajmo neke primjere.

しろい ねこ	<i>bijela mačka</i>
たかかった き	<i>drvo koje je bilo visoko</i>
おおきくない いえ	<i>kuća koja nije velika</i>
あまくなかった りんご	<i>jabuka koja nije bila slatka</i>
しずかな こうえん	<i>tihi park</i>
びょうき だった ともだち	<i>prijatelj koji je bio bolestan</i>
かんたん じゃない もんだい	<i>zadatak koji nije jednostavan</i>
きらい じゃなかった とり	<i>ptica koju nisam mrzio¹</i>

Kao što možemo primijetiti u primjerima iznad, prijevod u hrvatskom jeziku je elegantan samo u jednostavnom slučaju gdje pridjev nije ni u prošlosti ni negiran.

¹U jap. ovakav način govora implicira da je govorniku ptica ipak bila pomalo draga.

Opisivanje ljudi

U hrvatskom jeziku uobičajeno je ljude opisivati pridjevima kao i sve ostale imenske riječi, ali u japanskom to nije uvijek tako. Često se umjesto riječi koja označava osobu opisuju dijelovi tijela povezani s osobinom koja se opisuje.

たなかさんは	たかい	<i>Tanaka je visok</i> ✗
たなかさんは	せが たかい。	<i>Tanaka je visok. ✓</i> (dosl. <i>Tanaka je visokog stasa.</i>)
たかぎさんは	あしが はやい。	<i>Takagi je brz.</i> (brzo trči)
すずきさんは	あたまが いい。	<i>Suzuki je pametna.</i>
たかなしさんは	めが わるい。	<i>Takanashi je ćorava.</i>

Valja primijetiti da su rečenice iznad zapravo potpune - pridjevi u njima su u predikatnom obliku. Nadalje, u njima se pojavljuju i tema (は) i subjekt (が). Iako je u odnosu na hrvatski jezik jako neobično, u ovakvim situacijama temu možemo protumačiti kao *Govoreći o*, npr. *Govoreći o Takagiju, noge su mu brze*².

Opisna rečenica

Ovo je u odnosu na hrvatsku gramatiku poprilično stran koncept pa ćemo ga samo spomenuti, ali moguće je cijelu rečenicu pretvoriti u opis tako da njezin predikat stavimo u opisni oblik:

たなかさんは あしが はやい。→ あしが はやい たなかさん

Rečenica koju smo iskoristili kao opis je あしが はやい (dosl. *noge su brze*). S obzirom da je s desne strane imenici (たなかさん), ta rečenica postaje njezin opis.

²Ipak ćemo se truditi prevoditi rečenice u oba smjera tako da budu prirodne. Tako bi spomenuti primjer bilo ljepše prevesti kao *Takagi je brzonog* ili slično.